

Hrnčířová si vybrala tři desetiletí tvorby významného českého skláře Václava Ciglera. Struktura práce jako by naznačovala, že pojem „sklár“ je v případě autora nedostatečný. Cigler je spíše současným umělcem, který hodně – ale ne výlučně – využívá média skla v objektech, v krajině, ale současně se zcela autenticky vyjadřuje kresbou a manipulovanou fotografií, které mu slouží k prezentaci nerealizovatelných projektů. Práce postupuje v zřetězení: sklo jako východisko a umělecký předmět – charakteristika světelné dynamiky – landart/krajina – nerealizované projekty – urbanismus – projekty pro veřejný prostor – kresba – ohlasy. Tato struktura jistě obsahuje to podstatné z Ciglerovy tvorby. Autorka tak standardně naplnila požadavky na zpracování uvedeného úseku, současně však má čtenář dojem, že cosi postrádá: tento výčet je jaksi „bezpohlavní“, neproblematizovaný, a navíc rozsah práce je na spodní hranici akceptovatelnosti. Autorka se nesnažila až na malé výjimky výrazněji konfrontovat Ciglerovu tvorbu s jeho myšlenkami a názory, byť uvádí, že „citace jeho myšlenek jsou nedílnou součástí všech jeho katalogů.“ (s. 7) Tento rys v práci výrazně postrádám. Myslím, že by k oživení práce stačilo také zdůraznění mezinárodní kontextualizace: například „utopicky proměněná krajina“ na některých návrzích dokonce už z konce 50. let má paralely v konceptech Hanse Holleina, v 60. letech snad i se skupinou Archigram (Aerohouse) nebo dokonce i s dílem Buckminstera Fullera. Postrádám také odkaz k minimalismu, který autorka zmiňuje snad jednou (s. 30), ovšem spíše jako obecnou charakteristiku jednoduchosti než ve smyslu vazby/reakce na tuto dobově aktuální tendenci. Kdyby autorka tu a tam rozvedla své uvažování, k němuž má, o tom jsem přesvědčen, schopnosti, nepůsobil by text tak chladně a extrémně zestručněle, jako by se autorka těšila, až dospěje ke konci.

Hrnčířová dobře pochopila hlavní téma Ciglerovy tvorby jako otázku vztahu člověka a prostoru, která je neustále konceptualizovaná. Proto také nezdůrazňovala „převahu“ jednoho média (skla). Přes uvedené výtky se autorce podařilo podat ucelený, byť poněkud esenciální obraz o Ciglerově tvorbě uvedeného období, a proto doporučuji její bakalářskou práci k obhajobě.

V Praze dne 20. 6. 2010

Prof. Vojtěch Lahoda